

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Свиленград, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на шести април през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арнаудова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200136 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните
нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от **Д. Д. Д. с ЕГН *******, законен
представител на **ЕТ„МИТРА-Д. Д.“ с ЕИК 126610232** със седалище и адрес
на управление село гр.Свиленград , бул.България №86 срещу **Електронен
фиш** за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано
техническо средство или система , **Серия К №4210852**, издаден от ОД на
МВР - Хасково, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от
ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание – **"Глоба"** в
размер на **50 лева** за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 вр с чл.21,ал.1 от
ЗДвП.

В подадената жалба се релевират оплаквания за незаконосъобразност на
издадения електронен фиш, като се сочи,че същият не съдържа
предвидените от закона реквизити . Отделно от това се твърди,че обжалвания
бил съставен в нарушение на закона,като при издаването му били допуснати
съществени процесуални нарушения,без да се сочат конкретни съображения
. Освен горните,счита че неправилно бил приложен и материалния закон. По
изложените доводи , моли съда да постанови решение, с което атакуваният
електронен фиш да бъде отменен.

Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание пред Районен съд – Свиленград, жалбоподателят,
редовно призован,не се явява и не изпраща представител.От пълномощника
му е постъпило становище,в което подробно излага съображения за отмяна на
обжалвания ЕФ. Претендира присъждане на направените по делото
разноски,като прилага списък на същите.

Издателят на електронния фиш - **ОД на МВР – Хасково**, редовно

призовани, не изпращат представител по делото .

Страна **Районна прокуратура Хасково,ТО Свиленград**,редовно призована , не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

*Свиленградският Районен Съд, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното от **фактическа страна**:*

На **26.07.2020г.** в **09,40 часа**, било установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M 656/14 движение на лек автомобил марка „Ленд Ровър ланд ровър фрилендер 2,0 Д", с регистрационен номер Х 0162 ВА на първокласен път I-8 при км.365+500 посока метанстанция със скорост от 63 км./ч. /след приспадане на допустимата грешка от -3км в час/ – над разрешената за движение въведено с пътен знак ограничение от 50 км/ч. и е посочено превишение от 13 км/ч. /след приспадане на допустимата грешка от -3км в час/.

От извършената Справка в централна база КАТ, по регистрационен номер, се установило, че автомобилът с посочения по – горе регистрационен номер е лек по своя вид и същият е регистриран на името на **ЕТ„МИТРА -Д. Д.“ с ЕИК 126610232** със законен представител **Д. Д. Д. с ЕГН *******.

Въз основа на тези констатации е издаден процесния електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, като за нарушител бил вписан жалбоподателят в качеството му на законен представител на дружеството/в случая на ЕТ/ на чиято собственост бил лекият автомобил.

В описателната част на електронния фиш е вписано движение с установена скорост от 63 км./ч. – превишаване с 13 км/ч.

За дата и час на нарушението са вписани показанията на техническото средство № TFR1-M 656 /клип 12479/ , а за място на нарушението – са вписани координатни точки .

Електронният фиш е връчен на жалбоподателя лично срещу подпис на дата **21.02.2023г.** според представеното към АНПр справка от АИС АНД – преглед на фиш за връчен ЕФ, като съгласно чл. 189, ал. 5 от ЗДвП е даден 14-дневен срок да плати Глобата, или да предостави писмена Декларация с данни на лицето, извършило нарушението, респ. копие от Свидетелството му за управление на МПС.

В указания срок, жалбоподателят не е представил в ОДМВР - Хасково Декларация по чл. 188 от ЗДвП и не е направил възражения в срока по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП (7 дни).

За работата и използването на конкретното АТСС TFR 1-656 на процесната дата - **26.07.2020г.**, когато е установено нарушението, е изготвен Протокол съгласно изискванията на чл. 10, ал.1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 година, издадена от Министъра на вътрешните работи. Същият е приложен по делото и приет като доказателство по делото.

От съдържанието на Протокола се установяват данни за датата на използването на АТСС - **26.07.2020г.**, времето (07.30 часа до 11,30часа) и точното местонахождение на мястото за контрол, където е използвана системата – първокласен път I-8 при км.365+500 , за ограничението на скоростта въведено с пътен знак В26 - 50 км/ч разрешена скорост , режима на

измерване - стационарен, номера на служебния автомобил, където е поставено, така и броя на установените нарушения и други сведения, съгласно реквизитите на образца.

ЕФ е съставен на основание снимков материал за заснетото нарушение по ЗДвП, въз основа на направените записи от системата, общо налични са 3 броя снимки за конкретния клип, на които е виден автомобила. От същите се установява, че е заснет автомобил с държавен регистрационен № Х 0162 ВА в процес на приближаване към мобилната система за видеоконтрол, при измерена скорост на движение 66 км/ч, съответно наказуема установена скорост – 16 км/ч (преди приспадане на допустимата грешка 3 км/ч) и разрешена такава от 50 км.ч., като превишението е 13 км/ч. (след приспадане на допустимата грешка 3 км/ч).

От представения Протокол № 6-52-19/11.10.2019 година, издаден от Лаборатория за проверка на полицейска техника се установява, че на посочената дата е извършена периодична проверка на мобилна система за видеоконтрол TFR 1-M № 656/14, според който съответства на одобрения тип.

В публичния регистър на Български институт по метрология (БИМ), който е общодостъпен в интернет-страницата на посочения институт, след извършена служебно от Съда справка, се установява, че мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение TFR 1-M е одобрен тип, вписан под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, със срок на валидност до 24.02.2020 година. Издаденото за одобряването му Удостоверение (, приложено в кориците на делото) №10.02.4835.

Наличен е и Протокол №7/20 за констатирани през месец юли 2020 нарушения с процесното техн.устройство.

След получаването на ЕФ жалбоподателят не се възползва от правото си на възражения по него по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП, а го обжалва в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП пред съответния местно компетентен Съд – Районен съд - Свиленград.

В кориците на делото е приложена и Справка за нарушител.

Налична по АНПр е и снимка на разположението на полицейският автомобил.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед с рег №81213-172 от 29.02.2016г.на Министъра на Вътрешните работи е утвърдил образци на електронни фишове/приложен екземпляр от него по преписката/.

По делото е налична справка от актуалното състояние на ЕТ-жалбоподател.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в ЕФ, се установява по категоричен начин от писмените доказателства. С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира писмените доказателства, приложени в Административно-наказателната преписка (АНП), както и допълнително представените такива, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха по тяхното съдържание от която и да е от страните в процеса, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на

доверие писмените доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установения факт на управление на МПС със скорост над разрешената, въведена с разпоредбата на чл. 21, ал. 2 вр с ал.1 от ЗДвП.

По отношение на приложения снимков материал от заснет на **26.07.2020г.** клип с техническо средство № TFR1-M 656 съображения ще бъдат изложени по – долу в изложението на правните изводи.

На това място следва единствено да бъде отразено законното положение, че снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова бе приобщено по делото.

*При така установените фактическа обстановка съдът намира от следното **правна страна**:*

Жалбата е подадена в законоустановения срок, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 8 ЗДвП, предвид представените доказателства за датата на връчването на санкционния акт от АНО/справка за нарушител /водач – връчено на **21.02.2023г.** и датата на входиране на жалбата в регистратурата на АНО на **23.02.2023г.**, поради което е процесуално **допустима**.

Преценена по същество, съдът намира подадената жалба за **неоснователна** по следните съображения:

Съдът приема, че обжалваният ЕФ се явява за законосъобразен от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

В настоящия случай административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 182, ал. 2, т. 2, вр.чл. 21, ал. 2 вр с ал.1 от ЗДвП, установено с АТСС № 656 (радар) на основание издаден против него ЕФ.

Последният според легалното си определение, съдържащо се в разпоредбата на § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДвП представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от АТСС.

ЕФ съдържа минимално изискуемото съдържание и задължителни реквизити, изчерпателно изброени в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП.

Тъй като разпоредбата е специална по отношение на разпоредбите на общия административнонаказателен процес - конкретно чл. 57 от ЗАНН, поради което при преценка формалната законосъобразност следва да се държи сметка за спазването на намиращата приложение специална норма. Т.е. процесуалните изисквания относно съдържанието на НП, не са приложими са

ЕФ, независимо, че по правното си действие той е приравнен на санкционен акт - аргумент от [чл. 189, ал. 11 от ЗДвП](#), едновременно с това материализиращ и констативния такъв (Акт за установяване на административно нарушение (АУАН)).

При наличие в ЕФ на посочените в [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#) обективни признаци, наред с вписаните данни в обстоятелствената част на ЕФ - цифровите стойности на разрешената - максимално допустима скорост на движение, на засечената с АТСС и конкретното ѝ превишение, Съдът приема, че се покриват основните съществени елементи от административно-наказателния състав на [чл. 182, ал. 2, т. 2, вр.чл. 21, ал. 2 вр с ал.1 от ЗДвП](#), твърдян за осъществен и вменен в отговорност на жалбоподателя. По този начин Съдът приема, че описанието на нарушението съдържа всички релевантни обективни признаци, поради което е удовлетворено това изискване за реквизита по [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#). Т.е. самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Така изложените обстоятелства са напълно достатъчни за наказаното лице за да разбере в цялост извършеното административно нарушение и да организира адекватно защитата си.

Що се отнася до правосубектността и персонификацията на органа, издал процесния ЕФ, законодателното изискване се свежда до посочване териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението, което е достатъчно касателно авторството. И тук отново, изключението следва по силата специалната норма на [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#), установяваща отклонение от общите правила на ЗАНН. Обсъжданият задължителен реквизит, Съдът приема че е налице, видно от съдържанието на ЕФ, в който фигурира вписана териториалната единица - ОДМВР - Хасково в структурата на МВР.

Посочването на дата на издаване на ЕФ, както и поставяне на печат на ЕФ не е след задължителните реквизити на ЕФ.

Относно спазването на срока по [чл. 34 от ЗАНН](#) - ЕФ е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно [чл. 189, ал. 11 от ЗДвП](#)), не и по форма, съдържание, реквизити и процедури по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и процедура (включително срокове) за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на ЕФ.

Що се отнася до сроковете предвидени в ЗАНН, следва да се посочи, че погасителната давност ограничава във времето възможността на държавата, чрез съответния компетентен орган да реализира с влязъл в сила акт наказателната/административнонаказателната отговорност на дееца, както и че давността за преследване започва от деня, в който е довършено престъплението, респ. нарушението ([чл. 80, ал. 3 от НК](#)), и тече до реализирането на наказателната/административнонаказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВАС уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в общата част на Наказателния кодекс намира приложение и в административнонаказателното производство по силата на препращащата

разпоредба на чл.11 от ЗАНН. Институтите на преследвателната давност по НК са приложими в административнонаказателното производство не само относно абсолютната давност, но и относно обикновената давност за преследване.

В процесния казус това безспорно е така, тъй като специалните давностни срокове по чл. 34 от ЗАНН тук са неприложими, доколкото те регламентират съставянето на АУАН и издаването на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законната препратка в чл.189, ал.14 ЗДвП не се отнася за електронните фишове. Напротив, разпоредбата на чл. 85а от ЗАНН предвижда, че доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл. 39, ал. 4, се прилагат разпоредбите на ЗДвП. Особени правила относно производството по издаване на електронни фишове ЗАНН не съдържа.

Поради това, относно институтът на погасителната давност за административнонаказателно преследване, по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, са приложими разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, в частност срокът по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /ред. ДВ, бр.26/2010 г./, а именно 3 години.

В процесния случай административнонаказателното преследване е било възбудено със съставянето на ЕФ, което процесуално действие е от категорията на прекъсващите давността по чл.81, ал.2 от НК, тъй като е предприето срещу конкретно лице, за конкретно деяние, т.е. има необходимата предметна и персонална насоченост. ЕФ срещу жалбоподателя е издаден на 30.11.2020г., т.е. в срока по чл.80, ал.1, т.5 от НК спрямо датата на нарушението.

Съгласно нормата на чл.81, ал.2 от НК след свършване на действието, прекъсващо давността, започва да тече нова тригодишна давност. След издаване на процесния електронен фиш АНО е предприел действия за връчването му на административнонаказателноотговорното лице, като същият е достигнал до адресата -жалбоподател на 21.02.2023г. В този смисъл, от последното прекъсващо давността действие - 30.11.2020г., до датата на връчване на електронния фиш – 21.02.2023г., не е изминал срок по-дълъг от три години и не е налице като последица отпадане на възможността спрямо нарушителя да може да бъде завършено започналото административнонаказателно преследване с реализиране на отговорността му за констатираното административно нарушение.

Мобилното средство за контрол е одобрен тип, съгласно правилата на Закона за измерванията, притежава надлежното Удостоверение № 4835, издадено от БИМ и е регистрирано във водения Регистър, констатация от служебната проверка на Съда в същия - общодостъпен на интернет-страницата на органа и видно от наличното по делото Удостоверение . Същото Съдът приема, че е в съответствие с метрологичните изисквания, технически изправно и преминало последваща проверка, както се установява от приетите доказателства от АНП. Т.е. контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година.

В обжалвания ЕФ се съдържа наименованието на АТСС, използвано за измерване на скоростта, както и номерът му. В този смисъл няма нарушение на нормата на чл. 6, ал. 1 от цитираната Наредба.

Действително в кориците на делото липсват данни по чл. 6, ал. 2 от посочената Наредба, но в случая това е ирелевантно, тъй като мястото за контрол с АТСС е определено от контролния орган и дори да не отговаря на критериите, посочено в ал. 2 на чл. 6 това не представлява нарушение на цитираната Наредба, тъй като по безспорен и категоричен начин е установено нарушението.

ЕФ отговаря на образеца, изготвен от Министъра на вътрешните работи.

За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че при връчване на ЕФ, АНО няма задължението да представя и наличния снимков материал на нарушителя, който се прилага към АНП.

От приложените по делото доказателства се установява, че след съобщаването на ЕФ на жалбоподателя, той не е посочил друго лице като извършител на нарушението при съблюдаване на изискванията на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, което изключва предвидената в цитираната разпоредба възможност за анулиране на Фиша.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава би формирал правен извод, че процесният ЕФ не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

Според Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013 г., - Във връзка с използването на мобилни технически средства правилата трябва да бъдат достатъчно ясни и подробни, за да дадат на гражданите съответно указание за условията и обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ги използват.

Именно във връзка с горното Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013 г., в чл.165 от ЗДв.П бе приета нова ал.2 - При изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби: т.6. (нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г., изм., бр. 10 от 2011 г.) имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство.

Т.7. (нова - ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм., бр. 54 от 2017 г.) имат право да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата с автомобили, оборудвани със средства за аудиозапис и видеозаснемане, като контролът се осъществява само в обхвата на средствата за видеозаснемане.

Във следващата алинея на същият текст е вменено в задължение на министъра на МВР да приеме наредба за реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Такава наредба е факт - Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. на МВР и е изменена от 16.01.2018г. , като с нея се уреждат липсващите правила в нашето законодателство относно реда за използване на автоматизирани

технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Именно чрез стриктното спазване на тази наредба и разписаната в нея процедура би се гарантирало правото на контролните органи да използват АТТС от една страна, а от друга биха се гарантирали правата на гражданите да са осведомени за реда и начина на ползване на тези средства.

Спазването на наредбата от своя страна е и гаранция за изпълнението на изискването на закона по отношение на ЕФ - за посочване на точното място на нарушението.

Последното пак съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013 г. има важно значение с оглед защитата на посочения като нарушител. В тази връзка следва да се отбележи, че обозначаването на мястото на нарушението при издаването на електронния фиш при нарушения, установени и заснети с мобилно техническо средство, само чрез използването на GPS система и приетото географско обозначение за местоположението (северна ширина и източна дължина в градуси) не е достатъчно за локализирането на мястото на нарушението. Именно в тази връзка са и разписаните правила в Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. на МВР и правилното приложение е задължително, като нарушаването им до колкото ЗДв.П препраща към тази наредба по отношение на тези правила, винаги ще води до незаконосъобразност на ЕФ, до колкото ще е налице порок при измерването на скоростта и регистрирането на нарушението от АТТС.

Според съда в конкретният ЕФ посоченото мястото на извършване на нарушението е точно и конкретно описано.

В електронния фиш е отразено, че същото е извършено на първокласен път I-8 при км.365+500 посока метанстанция, като АТС тип мобилна система TFR1-M с №656 е била насочена към движищете се МПС в посока метанстанция, при въведено ограничение със знак В26 от 50 км/ч. Кмерата е била насочена към движищете се МПС в посока метанстанция, което пък се потвърждава от представеният и приет като доказателство протокол по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. на МВР. Мястото на нарушението, посоката на движение и посоката на заснемане на нарушението се доказват още и от изготвените и представени по делото като доказателства, клип и снимка на самото измерващо средство монтирано на патрулния автомобил.

Следва да се отбележи, че електронният фиш не се ползва с доказателствена стойност относно възприетите в него фактически положения. Обратното освен, че не е предвидено изрично в закона, би противоречало на основните принципи за равенство на страните в процеса и на разпределение на доказателствената тежест, отчитайки факта, че електронният фиш всъщност се явява и предмета на обжалване по делото, чиято законосъобразност и доказаност са в обхвата на преценката на съда по същество – арг. чл. 189, ал. 10 и 11 от ЗДвП.

С оглед на това принципно положение, следва и друго такова, а именно, че в тежест на издателя на електронния фиш е да бъдат установени по недвусмислен начин всички белези и признаци от обективна страна на нарушението чрез предвидените доказателствени средства.

Такова по делото се явява приложения снимков материал – клип №12479, както и снимка на лекия автомобил в който е

разположена АТС TFR1-М с №656.

Последната снимка е изготвена във връзка с чл.10ал.3 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. на МВР - за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Освен това, доказателство за правилното изпълнение на горната наредба се явява и приетото като доказателство, а именно задължителният в случаите на ползване на мобилна АТСС, протокол по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. на МВР. Последният също е доказателство в посока на мястото и времето на извършване на нарушението, на това с какво АТСС е заснето, посоката на движение, ограниченията на скоростта, автомобила на който е поставено мобилното АТСС и др. изисквания по наредбата.

Съгласно чл.10, ал.3 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. на МВР, горният протокол се съпровожда със снимка на разположението на уреда, тоест на мобилното АТС. Такава снимка е представена и приета по делото. Тази снимка именно дава и визуална представа къде е било поставено мобилното АТСС и има възможност да се прецени дали това място отговаря на посоченото в протокола. От горната снимка се установява безспорно, че мястото на разположение на техническото средство е именно това описано и в обжалваният ЕФ. Ето защо и съдът намира, че снимката от която се установява къде е било разположено мобилното АТС следва да се приеме като годно доказателство относно мястото на заснемане на нарушението описано в ЕФ.

Следващият съществен момент се явява този, касаещ авторството на деянието. В тази насока в съответната ОД на МВР се съдържа информация и в този смисъл при издаване на електронния фиш е било известно, че собственик на управляваното ЕТ,,МИТРА -Д. Д.“ с ЕИК 126610232 с управител именно жалбоподателя, нещо което не се и отрича от последния и се установява от служебно направената справка от съда,относно актуалното състояние на дружеството.

В тази насока е и приложената по преписката справка от централна база данни – КАТ –Хасково за установяване на това обстоятелство. Поради това и правилно наказанието е било наложено на жалбоподателя, който е посочен да е управлявал процесния автомобил.

Следва да се отбележи още, че действително ЕФ е приравнен на НП но по неговите последици, не и по изискванията които закона има във връзка с процесуалните изисквания към тяхното съдържание.

Поради това и съдът намира, че ЕФ не следва да съдържа реквизитите изискващи се за НП и разписани в ЗАНН, а тези реквизити, които касаят само ЕФ и разписани в ЗДв.П - Чл. 189. Ал. (4) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 19 от 2015 г.) При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на

електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Според съда в настоящият случай обжалваният ЕФ съдържа всички тези елементи и липсва процесуално нарушение в тази насока.

По същество съдът намира, за доказано по делото че жалбоподателят управлявайки горният автомобил е извършил нарушението на ЗДв.П, описано в ЕФ. Описаното до тук е основание за потвърждаване на атакуваният електронен фиш до колкото се доказва по безспорен начин извършеното и описано във фиша нарушение, на същото място и време, както и надлежното заснемане и документиране на измерената скорост, както и посоката на движение на лекия автомобил.

Безспорно е установено, че нарушението е извършено в извън населено място и жалбоподателят е управлявал процесният автомобил със скорост над разрешената въведена с пътен знак В-26 – 50 км/ч., а именно със 66км/ч./преди приспадане на допустимата грешка/, и привишение от 13км/ч. /след приспадане на допустимата грешка/, в тази връзка правилно е било квалифицирано и нарушението по чл.21, ал.2 от ЗДвП и съответно правилно е санкционирано по чл.189,ал.4, вр.чл.182, ал.2,т.2 от ЗДвП със единствено възможното наказание.

А що се отнася до твърдението,че изрично не било посочено,че максимално допустимата скорост дали е обща или въведена в пътен знак В26,а само е посочена разрешената скорост от 50км.в час ,то видно от правната квалификация на извършеното нарушение/чл.21,ал.2 от ЗДвП/,това обстоятелство става ясно. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е била нарушена, а приложената от АНО санкционна норма съответства на установеното нарушение – констатираното нарушение е достатъчно точно описано в ЕФ и не е налице неяснота, която по някакъв начин да е ограничила правото на защита на жалбоподателя, поради което не се стига до неразбиране от страна на последният за какво го санкционират, съответно не е нарушено по никакъв начин правото да организира и осъществи защитата си в пълен обем. Ето защо наведеното в Жалбата възражение, касаещо невярна и неточна правна квалификация е неоснователно/в тази насока е и Решение №485/14.07.2022г. постановено по КАНД №413/2022г. по описа на АС Хасково/.

По делото липсват доказателства, които да опровергават факта на извършеното нарушение, за което е издаден процесният ЕФ. Ето защо всички съвкупно изложени оплаквания в насоката, която цели жалбоподателя, не се явяват основателни.

За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че извършеното редуциране на фактически измерената скорост от 66 км/ч с 3км.в час до приетата за установена скорост от 13 км/ч е в интерес на жалбоподателя, тъй като изключва неблагоприятни за него последици от допустима грешка на измерване с техническото средство № 656 (радар). Освен това така извършеното редуциране на фактически измерената скорост е в съответствие с основния принцип в административно-наказателното право наказание да се налага само тогава, когато нарушението е установено по несъмнен начин. В процесния случай обсъждането редуциране не води до промяна на правната квалификация на нарушението или до друго основание за налагане на различно наказание.

В случая не е трябвало да се пристъпи към съставяне на АУАН, респ.

НП, тъй като процесният ЕФ е издаден в съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изречение първо от ЗДвП. ЕФ за санкциониране на допуснато нарушение на ЗДвП може да бъде издаден, когато нарушението бъде установено и заснето с мобилно АТСС, при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година, какъвто е и настоящия случай.

Налице е и субективният елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл, Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си – въпреки знанието на установеното с разпоредбата на чл. 21, ал.2 вр с ал.1 от ЗДвП ограничение е предприел управление на автомобила без да съобрази скоростта си на движение с изискванията на тази разпоредба.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

В конкретния случай скоростта е превишена с 13 км/ч (стойност, получена след приспадане на допустимата техническа грешка при изчисляване скоростта на движение), поради което за нарушението е приложима санкцията по т. 2 от разпоредба на чл. 182, ал. 2 от ЗДвП. Последната предвижда за превишаване на разрешената максимална скорост във фиксирано допустим размер, точно фиксирано по размер наказание – „Глоба” от 50 лв. за превишаване от 11 до 20 km/h., изключващо възможността за преценка на обстоятелствата по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Така наложеното с обжалвания ЕФ наказание Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание - да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху гражданите.

Процесното административно нарушение не разкрива пред настоящия Съдебен състав характеристиките на маловажен случай. Касае се за формално нарушение - на просто извършване. Като релевантен аргумент се отчита и се цени характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка - административнонаказателна, с оглед сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването публичните интереси, тъй като се касае за правила за движение по пътищата. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, вр.чл. 93, т. 9 от ДР на НК по силата на препращането от чл. 84 от ЗАНН, за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП.

Относно разноските по делото

С оглед изхода на делото, съдът намира, че не се дължат разноски на жалбоподателя, а от страна на АНО не се претендират такива.

Водим от изложеното и на основание чл.63, ал.9 вр. с ал.2, т.5 от ЗАНН, вр.чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, Съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, **Серия К**

№4210852, издаден от ОД на МВР - Хасково , с който на Д. Д. Д. с ЕГН ***** , законен представител на ЕТ„МИТРА -Д. Д.“ с ЕИК 126610232 със седалище и адрес на управление село гр.Свиленград , бул.България №86 , за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 вр с ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) , на основание чл. 189, ал. 4, вр.чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДВП е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер **50 лв.**, като **ПРАВИЛЕН** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН**.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____